

Sygn. akt VIII GC 1875/13 upr

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 marca 2015r.

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy VIII Wydział Gospodarczy
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Marcin Królikowski
Protokolant: sekretarz sądowy Dorota Zdanowicz

po rozpoznaniu w dniu 24 lutego 2015r.

w B. na rozprawie

sprawy z powództwa J. Z. E. J. T. obecnie - B. J. T.

przeciwko (...) P Sp. z o.o. w B.

o zapłatę
i z powództwa wzajemnego (...) P Sp. z o.o. w B.
przeciwko J. Z.E. J. T. obecnie - B. J. T.
o zapłatę

I. 1) oddała powództwo główne;

2) zasądza od powódki na rzecz pozwanego kwotę 1.217,00 zł (jeden tysiąc dwieście siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu powództwa głównego.

II. 1) zasądza od pozwanej wzajemnej na rzecz powoda wzajemnego kwotę 3.588,75 zł (trzy tysiące pięćset osiemdziesiąt osiem złotych siedemdziesiąt pięć groszy) z ustawowymi odsetkami od dnia 24 stycznia 2014 r. do dnia zapłaty,

2) zasądza od pozwanej wzajemnej na rzecz powoda wzajemnego kwotę 717,00 zł (siedemset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu wywołanych powództwem wzajemnym.

SSR Marcin Królikowski

UZASADNIENIE

I. W pozwie z dnia 23 sierpnia 2013 r. powódka J. T. prowadząca działalność gospodarczą pod nazwą Z. E. J. T. obecnie B. J. T. domagała się zasądzenia od pozwanego (...) P sp. z o.o. w B. kwoty 5.362,87 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powódka podała, iż strony zawarły umowę na podstawie, której powódka wykonała na rzecz pozwanego usługę związaną z zagospodarowaniem terenów zielonych. Na tej podstawie powódka obciążyła pozwanego fakturą nr (...). Powódka wykonała usługę zgodnie z umową, a pozwany nie zapłacił powódce należnego wynagrodzenia. Powódka podała, iż jej roszczenie obejmowało należność główną w kwocie 5.166,00 zł oraz kapitalizowane odsetki od dnia wymagalności do dnia wniesienia pozwu w kwocie 196,87 zł.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 8 października 2013 r. w sprawie o sygn. akt VIII GNc 6060/13 Sąd orzekł zgodnie z żądaniem wyrażonym w pozwie.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany wnosił o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwany podał, iż powódka była zobowiązana do wykonania terenu zielonego wokół hotelu (...) w T.. Pozwany zarzucał, iż powódka nie wykonała przedmiotu umowy. Powódka nie oddała dzieła, nie przedłożyła protokołu odbioru końcowego, nie zgłosiła także zakończenia prac. Pozwany zaprzeczał, aby powódka wykonała niwelację całego terenu wokół hotelu. Pozwany podnosił, iż po stronie powódki nie zaktualizowało się roszczenie o zapłatę wynagrodzenia. Ponieważ powódka nie wykonała dzieła, więc pozwany był zmuszony do powierzenia wykonania dzieła zastępczemu wykonawcy. Pozwany podnosił zarzut potrącenia wynagrodzenia wypłaconego zastępczemu wykonawcy z wynagrodzeniem powódki. Pozwany wskazał ponadto, że powódka wystawiła fakturę końcową po wykonaniu prac przez wykonawcę zastępczego, siedem miesięcy od zakończenia wykonywania przez siebie prac. Pozwany zarzucał, iż roszczenie powódki o zapłatę wynagrodzenia nie stało się wymagalne, albowiem powódka nie oddała ukończonego dzieła. Pozwany podnosił także zarzut potrącenia wynagrodzenia zapłaconego wykonawcy zastępczemu z roszczeniem powoda.

Na rozprawie w dniu 31 stycznia 2014 r. pozwany cofnął zarzut potrącenia zgłoszony w sprzeciwie od nakazu zapłaty.

II. W pozwie wzajemnym powód (...) P sp. z o.o. domagał się zasądzenia od pozwanej J. T. prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą Z. E. J. T. obecnie B. J. T. kwoty 3.588,75 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód wzajemny (pozwany główny) podał, iż na mocy umowy o dzieło z dnia 16 listopada 2012 roku pozwana wzajemna (powódka główna) zobowiązała się w terminie do dnia 10 grudnia 2012 r. wykonać na rzecz powoda wzajemnego (pozwanego głównego) trawnik poprzez dostarczenie i ułożenie trawy rolowanej z makroniwelacją terenu dla 4* hotelu (...) w T.. Strony ustaliły, że odbiór końcowy nastąpi na podstawie zgłoszenia pozwanej wzajemnej (powódki głównej). Powód wzajemny (pozwany główny) zobowiązał się do zapłaty wynagrodzenia w kwocie 16,50 zł netto za 1 m² wytworzonej i zasadzonej trawy rolowanej. Ostateczne wynagrodzenie miało stanowić iloczyn umówionej stawki wynagrodzenia i ilości zasadzonej trawy. Powód wzajemny (pozwany główny) wskazał, że strony ustaliły, iż podstawą do wystawienia faktury miał być protokół wykonania robót. Ponadto strony ustaliły, że w przypadku nieterminowego wykonania przedmiotu umowy powód wzajemny (pozwany główny) naliczy karę umowną w wysokości 0,5% wynagrodzenia umownego netto za każdy dzień opóźnienia. Pozwana wzajemna (powódka główna) nie wykonała przedmiotu umowy w terminie. Z umówionych 1500 m² wykonała 750 m², w związku z powyższym w pozostałym zakresie pozostała w zwłoce. Pozwana wzajemna (powódka główna) nie przystąpiła do wykończenia dzieła, nawet po nastaniu wiosny w 2013 r. W związku z powyższym była wielokrotnie wzywana przez przedstawicieli powoda wzajemnego (pozwanego głównego) do zakończenia przedmiotowych prac. W związku z niewykonaniem dzieła przez pozwaną wzajemną (powódkę główną), powód wzajemny (pozwany główny) powierzył dokończenie przedmiotowych prac firmie (...) D. S. (1) i zapłacił wykonawcy zastępczemu kwotę 9.829,24 zł co zostało stwierdzone dowodem wpłaty KW z dnia 6 maja 2013 r. Powód wzajemny (pozwany główny) wniósł o zasądzenie 3.588,75 zł z ustawowymi odsetkami tytułem naliczonej kary umownej za 29 dni zwłoki w wykonaniu przedmiotu umowy.

W odpowiedzi na pozew wzajemny pozwani wzajemni wnosili o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie kosztów według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwana wzajemna (powódka główna) podtrzymała swoje stanowisko z pozwu głównego oraz podniosła zarzut, iż niewykonanie całości zobowiązania w terminie wynikało z faktu, że powód wzajemny (pozwany główny) utrudniał pozwanej wzajemnej (powódce głównej) wykonywanie przedmiotowych prac. Pozwana wzajemna (powódka główna) wskazała, że mimo utrudnień kontynuowała prace. Ponadto powód wzajemny (pozwany główny) w kwietniu 2013 r. rozważała zmianę technologii prac. Decyzja miała zostać podjęta do dnia 30 kwietnia 2013 r., jednakże ostatecznie powód wzajemny (pozwany główny) nie potwierdził swojego stanowiska. W dniu 4 maja 2013

r., pozwana wzajemna (powódka główna) dowiedziała się, że pracę wykończeniową prowadzi inny przedsiębiorca. Ponadto pozwana wzajemna (powódka główna) wskazała, że powódka wzajemna pozwie wzajemnym pominęła fakt zawarcia kolejnej umowy z dnia 02.04.2013 r. weryfikującej ustalone wcześniej warunki.

Pismem z dnia 28 maja 2014 r. pozwany główny (powód wzajemny) wniósł o oddalenie wniosków dowodowych zawartych w odpowiedzi na pozew z dnia 4 kwietnia 2014 roku jako spóźnionych. Ponadto wniósł o przeprowadzenie kolejnych dowodów na potwierdzenie tez postawionych w pozwie wzajemnym: ponowne przesłuchani A. N. i W. H., przesłuchanie L. P. oraz przeprowadzenie dowodu z wydruku pochodzącego z systemu hotelowego

Pismem z dnia 18 czerwca 2014 r. pozwany główny (powód wzajemny) wniósł pismo przygotowawcze zawierające wniosek dowodowy o przeprowadzenie dowodu z dokumentu – faktury VAT nr (...) z dnia 2 maja 2013 r., (...) z dnia 7 maja 2013 r. i (...) z dnia 8 maj 2013 r.

Pismem z dnia 10 października 2014 r. pozwany główny (powód wzajemny) wskazał na rozbieżności między zeznaniami świadka D. T. (1) a zeznaniami świadka A. N. i W. H. oraz zeznaniami L. P. i D. S. (1) oraz wnosił o przeprowadzenie konfrontacji pomiędzy tymi świadkami.

Sąd ustalił, co następuje:

Na zlecenie pozwanego architekt krajobrazu A. N. wykonała projekt zieleni przy hotelu (...) w T.. A. N. poszukiwała w internecie wykonawców tego projektu i w ten sposób znalazła ofertę przedsiębiorstwa powódki, którą przekazała pozwanemu. Przez położeniem darni musiała nastąpić mikroniwelacja terenu, czyli dokładne wyrównanie terenu, aby odbywał się spływ wody. W imieniu powódki z A. N. rozmawiał D. T. (1).

(dowód: zeznania świadka A. N. – k. 150 – 153 akt)

W dniu 16 listopada 2012 r. strony zawarły umowę, na podstawie której pozwany zlecił powódce wykonanie zadania inwestycyjnego polegającego na dostarczeniu i ułożeniu trawy rolowanej wraz z ostateczną mikroniwelacją terenu w ilości 1500 m² na terenach zielonych wokół hotelu (...) przy ul. (...) w T., z zgodnie z ustaleniami z pozwanym. Powódka (pozwana wzajemna) oświadczyła, że zweryfikowała w naturze miejsca zadarnienia trawą. Strony ustaliły, iż rozpoczęcie prac będzie miało miejsce w dniu 16 listopada 2012 r., a ich zakończenie oraz zgłoszenie do odbioru końcowego do 10 grudnia 2012 r. Termin wykonania umowy ulegał przedłużeniu o czas trwania niesprzyjających warunków pogodowych (temperatura poniżej 0, deszcz nawalny, śnieg, gradobicie). Strony ustaliły również, iż za wykonanie przedmiotu umowy pozwany zapłaci powódce wynagrodzenie w wysokości 16,50 zł netto za 1 m² wytworzonej i zasadzonej trawy rolowanej. Pozwany (powód wzajemny) był również zobowiązany do zapłacenia powódce zaliczki w wysokości 50 % wynagrodzenia na podstawie faktury częściowej w kwocie 15.221,25 zł brutto. Strony uzgodniły również, iż przedstawicielem powódki (pozwanej wzajemnej) do współpracy był D. T. (1), a przedstawicielem pozwanego, upoważnionym do podejmowania decyzji była W. H.. Strony ustaliły także, iż powódka zapłaci pozwanemu karę umowną z tytułu opóźnienia w wykonaniu przedmiotu umowy w wysokości 0,5 % wynagrodzenia netto za każdy dzień zwłoki. Ponadto, strony ustaliły także, iż wszelkie zmiany umowy wymagają formy pisemnej pod rygorem nieważności.

(dowód: umowa – k. 13 – 17 akt, załącznik nr 3 do umowy – k. 18 akt)

Następnie powódka (pozwana wzajemna) przystąpiła do wykonywania zleconej pracy, a pierwszy etap prac został zakończony na początku grudnia 2012 r. ze względu na padający śnieg. Do tego czasu powódka (pozwana wzajemna) zdążyła położyć 50% zleconej jej powierzchni trawy, czyli 750 m². Przedstawiciel pozwanego (powoda wzajemnego) W. H. ustaliła wtedy z D. T. (1), że prace zostaną wznowione kiedy nastąpi poprawa pogody. Do wykonania pozostało wtedy położenia darni na obszarze 700 m²

(dowód: zeznania świadka A. N. – k. 150 – 153 akt, zeznania świadka W. H. – k. 153 – 156 akt, zeznania świadka L. P. – k. 178 – 181 akt, zeznania świadka M. P. – k. 205 – 206 akt, zeznania świadka A. P. – k. 206 – 207 akt,

W lutym 2013 r. do powódki zgłosiły się A. N. i W. H. z zapytaniem, czy powódka zgodzi się na rozszerzenie zakresu prac w innej technologii – hydrosiewu trawy. Powódka (pозwana wzajemna) przygotowała ofertę, która została zaakceptowana przez pozwanego. Zgodnie z ofertą, zakres powierzchni, na której miały być wykonywane prace został rozszerzony do 5 000 m², trawy sianej techniką hydrosiewu. Umowa z listopada 2012 r. miała obowiązywać nadal w tym zakresie powierzchni terenu przy hotelu, który został objęty tamtą umową.

(dowód: zeznania świadka D. T. (2) – k. 210 – 214 akt, zeznania reprezentanta pozwanego M. S. – k. 242 – 243 akt)

W dniu 2 kwietnia 2013 r. strony zawarły kolejną umowę, na podstawie której pozwany (powód wzajemny) zlecił powódce (pозwanej wzajemnej) wykonanie kompleksowego założenia trawników wokół hotelu (...) przy ul. (...) w T., które obejmowały: rozścielenie humusu, zabiegi agrotechniczne, nawożenie startowe, wykonanie hydrosiewu premium, pierwsze i drugie koszenie trawy, oprysk herbicydami, przygotowanie operatu pielęgnacyjnego dla powierzchni trawiastych w hotelu, pomoc przy wykonywaniu zabiegów pielęgnacyjnych w pierwszym okresie wegetatywnym, wiosenne czyszczenie trawników założonych w 2012 r.. Strony ustaliły, iż rozpoczęcie prac rozpocznie się w dniu 2 kwietnia 2013 r., a zakończenie wykonywania wszystkich prac przygotowawczych, agrotechnicznych z wykonaniem hydrosiewu do dnia 30 kwietnia 2013 r.

(dowód: umowa – k. 141 – 144 akt)

Poprawa pogody nastąpiła po dniu 10 kwietnia 2013 r., kiedy ustąpiły warunki zimowe i zaczęła się wiosna. W. H. oraz A. N. kontaktowały się z D. T. (1) w celu ustalenia terminu wznowienia prac. W. H. oraz A. N. informowały D. T. (1), że 10 maja 2013 r. ma nastąpić otwarcie hotelu (...), dlatego też wszystkie prace muszą zostać wykonane do tego czasu.

(dowód: zeznania świadka A. N. – k. 150 – 153 akt, zeznania świadka W. H. – k. 153 – 156 akt)

Przed przerwą zimową pracownicy powódki (pозwanej wzajemnej) nie zakończyli wyrównywania terenu przy hotelu pod położenie darni. Po nastaniu wiosny pracownicy powódki przystąpili do wyrównania pozostałej części terenu. Wyrównanie terenu nie jest mikroniwelacją, która powinna nastąpić potem.

(dowód: zeznania świadka M. P. – k. 205 – 206 akt, zeznania świadka A. P. – k. 206 – 207 akt)

Powódka nie przystąpiła do kładzenia trawy zarówno tej z rolki jak przy wykorzystywaniu hydrosiewu. W drugiej połowie kwietnia 2013 r. A. N. i W. H. dzwoniły do D. T. (1) w celu ponaglenia w wykonywaniu prac, ale D. T. (1) tłumaczył, iż jest zbyt dużo wody i błota, aby można było kłaść darń. W dniu 29 kwietnia 2013 r. miało miejsce spotkanie L. P. – właściciela przedsiębiorstwa powoda, A. N., W. H. z D. T. (1), na którym ustalono, że powódka rozpocznie wykonywanie prac w dniu 30 kwietnia 2013 r. oraz, że do tych prac powódka zorganizuje dodatkowych pracowników. Wcześniej L. P. oraz M. S. – prezes zarządu powoda, uzgodnili, że jeżeli powódka nie rozpocznie wykonywania prac w dniu 30 kwietnia 2013 r., to pozwany zleci wykonywanie tych prac innemu wykonawcy. Na spotkaniu tę informację przekazano D. T. (1).

(dowód: zeznania reprezentanta pozwanego M. S. – k. 242 – 243 akt, zeznania świadka A. N. – k. 150 – 153 akt, zeznania świadka W. H. – k. 153 – 156 akt, zeznania świadka L. P. – k. 178 – 181 akt)

W czasie kiedy powódka (pозwana wzajemna) miała realizować wykonanie terenów zielonych wokół hotelu (...), to powódka (pозwana wzajemna) wykonywała również tereny zielone przy Galerii (...) w I.. Powódka osobiście nigdy nie pojawiła się w T., w jej imieniu realizację tych prac prowadził D. T. (1). Powódka nie знаła szczegółów umów zawartych przez strony.

(dowód: zeznania powódki (pозwanej wzajemnej) – k. 241 akt, zeznania reprezentanta pozwanego (powoda wzajemnego) M. S. – k. 242 – 243 akt)

W dniu 30 kwietnia 2013 r. pracownicy powódki (pозwanej wzajemnej) nie podjęli pracy na terenach wokół hotelu (...) w T.. Wobec powyższego powód (pозwany wzajemny) zlecił dokończenia prac związanych z położeniem trawy wokół hotelu (...), który wcześniej prowadził prace związane z wykonaniem infrastruktury wokół hotelu. Ponieważ do dnia 10 maja 2013 r. trawa nie zdążyłaby wzejść, to zrezygnowano z technologii hydrosiewu i zastosowano położenie trawy z rolek. Pracownicy D. S. (1) pracowali od rana do wieczora, część terenu musieli przygotować uprzątnąć np. z gruzu. W tym czasie w hotelu trwały inne prace wykończeniowe, np. wykańczano taras. D. S. (1) wykonał odchwaszczanie terenu, odwałowanie oraz jego wyrównanie. Trawa z rolki została położona do dnia 9 maja 2013 r.

(dowód: zeznania świadka D. S. (1) – k. 176 – 178 akt, zeznania świadka L. P. – k. 178 – 181 akt, zeznania świadka A. N. – k. 150 – 153 akt, zeznania świadka W. H. – k. 153 – 156 akt, zeznania świadka L. P. – k. 178 – 181 akt)

Z uwagi na okres świąteczny (1 – 3 maja 2013 r.) do T. nie mogły wjeżdżać TIR – y, co uniemożliwiło powódce (pозwanej wzajemnej) dowiezenie zamówionej trawy oraz było przyczyną niepodejmowania pracy w dniu 30 kwietnia 2013 r. W związku z powyższym pod koniec kwietnia 2013 r. D. T. (1) odwołał dostawę trawy z rolki zamówionej u W. W..

(dowód: zeznania K. T. – k. 207 – 209 akt, zeznania świadka D. W. – k. 204 – 205 akt)

Za położenie trawy wokół hotelu (...) w T. D. S. (1) obciążył pozwanego (powoda wzajemnego) fakturą nr (...) na kwotę 13.105,65 zł brutto oraz fakturą nr (...) na kwotę 8.726,85 zł brutto. Pozwany (powód wzajemny) zapłacił w/w należność.

(dowód: faktura – k. 44 akt, zeznania świadka D. S. (1) – k. 176 – 178 akt, zeznania świadka L. P. – k. 178 – 181 akt, dowód wypłaty KW nr 326/05/B – k. 100 akt)

W dniu 5 czerwca 2013 r. powódka (pозwana wzajemna) obciążyła pozwanego (powoda wzajemnego) fakturą nr (...) na kwotę 5.166,00 zł tytułem wynagrodzenia za budowę terenów zielonych – przygotowania terenu. Na fakturze oznaczono termin zapłaty do dnia 8 czerwca 2013 r. Pozwany (powód wzajemny) odmówił zapłaty tej faktury, którą następnie odesłał powódce (pозwanej wzajemnej). Pozwany (powód wzajemny) argumentował, że powódka wiosną 2013 r. nie wykonała prac zgodnie z umową.

(dowód: faktura – k. 21 akt, pismo pozwanego (powoda wzajemnego) z dnia 12 czerwca 2013 r. – k. 12 akt, zeznania reprezentanta pozwanego (powoda wzajemnego) M. S. – k. 242 – 243 akt)

Powyższy stan faktyczny w przedmiotowej sprawie Sąd ustalił w oparciu o wyżej wymienione dowody z dokumentów prywatnych znajdujących się w aktach sprawy, których prawdziwość, autentyczność i moc dowodowa nie budziły jego wątpliwości, a także na podstawie zeznań świadków: W. H., A. N., L. P., D. S. (1), M. P., A. P., części zeznań świadków: D. T. (1), K. T., D. W., zeznań reprezentanta pozwanego (powoda wzajemnego) M. S., części zeznań powódki (pозwanej wzajemnej) J. T..

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków: W. H., A. N., L. P., D. S. (1), M. P., A. P. w całości, uznając ich zeznania za szczere i rzeczowe, korespondujące ze sobą wzajemnie i z pozostałym materiałem dowodowym ujawnionym w sprawie.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka D. T. (1) w części dotyczącej tego, że strony zawarły dwie umowy dotyczące wykonania terenów zielonych wokół hotelu (...) w T., a umowa z 3 kwietnia 2013 r. nie zastępowała umowy z dnia 12 listopada 2012 r., tylko obejmowała swym zakresem inne tereny wokół hotelu oraz inną technologię wysiewu trawy wraz z innymi pracami agrotechnicznymi. W tym zakresie zeznania świadka korelowały z pozostałym materiałem dowodowym ujawnionym w sprawie, w szczególności z zeznaniami świadka L. P. oraz z zeznaniami reprezentanta pozwanego (powoda wzajemnego) M. S..

Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka w części dotyczącej przebiegu spotkania z dnia 29 kwietnia 2013 r., zakresu prac wykonanych wiosną 2013 r., czy też uniemożliwienia wykonania przez pozwanego (powoda wzajemnego) wykonania D. T. (1) reszty prac. W ocenie Sądu zeznania świadka były w tym zakresie sprzeczne z zeznaniami świadków: W. H., A. N., L. P., D. S. (1), M. P., A. P., z zeznaniami reprezentanta pozwanego (powoda wzajemnego) M. S., a także z częścią zeznań świadka K. T.. W ocenie Sądu zeznania świadka były w tej części niewiarygodne, stanowiły wyłącznie subiektywną opinię świadka, która nie znalazła oparcia w pozostałym materiale dowodowym ujawnionym w sprawie, pozostając w tym zakresie w sprzeczności z opisanym powyżej materiale dowodowym.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka K. T. w części dotyczącej braku możliwości dowiezienia trawy w okresie długiego weekendu majowego w 2013 r. ze względu na zakaz wjazdu TIR-ów do T. oraz tego, że z uwagi na przerwę świąteczną powódka nie dotrzymałaby terminu wykonania prac do dnia 10 maja 2013 r., ponaglenia D. T. (1) do przyspieszenia prac przez L. P., wykonywania w tym samym czasie przez powódkę (pozwaną wzajemną) prac w Galerii (...) w I..

Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka w części dotyczącej przesunięcia terminu wykonania prac w T. przez pozwanego (powoda wzajemnego) albowiem w tym zakresie zeznania świadka były niewiarygodne. Świadek swoją wiedzę w tym zakresie czerpał z rozmów ze swoim ojcem D. T. (1), a ta część zeznań świadka oraz świadka D. T. (1) nie znalazła oparcia w pozostałym materiale dowodowym ujawnionym w sprawie.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka W. W. zamówienia przez powódkę (pozwanego wzajemnego) dostawy trawy pod koniec kwietnia 2013 r. oraz anulowania tego zamówienia pod koniec kwietnia 2013 r. W tym zakresie zeznania świadka korespondowały z pozostałym materiałem dowodowym ujawnionym w sprawie.

Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka w części dotyczącej odwołania tego zamówienia na skutek braku możliwości wykonywania przez powódkę (pozwaną wzajemną) dalszych prac w wyniku braku porozumienia z pozwanym (powodem wzajemnym). W tym zakresie zeznania świadka nie korespondowały z pozostałym materiałem dowodowym ujawnionym w sprawie i nie znalazły w nim oparcia.

Sąd dał także wiarę zeznaniom prezesa zarządu pozwanego (powoda wzajemnego) M. S. uznając jego zeznania za szczerze, logiczne, rzeczowe, korespondujące z pozostałym materiałem dowodowym, a w szczególności z zeznaniami świadków: W. H., A. N., L. P., D. S. (1).

Sąd dał także wiarę zeznaniom powódki (pozwanej wzajemnej) J. T. w części dotyczącej wykonywania zadania w T. wyłącznie przez D. T. (1), wykonania przez powódkę (pozwaną wzajemną) położenia trawy na powierzchni ok. 750 m² w 2012 r., jak również przyznania przez powódkę (pozwaną wzajemną), że pozwany (powód wzajemny) nie był zadowolony ze świadczonych usług albowiem w tym zakresie zeznania powódki korespondowały z pozostałym materiałem dowodowym ujawnionym w sprawie.

Sąd nie dał wiary zeznaniom powódki (pozwanej wzajemnej) podpisania przez powódkę pisma z dnia 30 czerwca 2013 r., wysłania tego pisma do pozwanego (powoda wzajemnego) albowiem w tym zakresie zeznania powódki nie znalazły oparcia w pozostałym materiale dowodowym, pozostając z nim w rażącej sprzeczności. Wymagało podkreślenia także, iż powódka nie była na budowie w T., nie znała szczegółów związanych z wykonywaniem inwestycji w T..

Sąd nie uznał za dowód przedłożonego przez powódkę (pozwaną wzajemną) pisma z dnia 30 czerwca 2013 r. (k. 11 akt) ponieważ przedmiotowe pismo nie zawierało podpisu wystawcy tego dokumentu, nie było to także pismo przesłane pocztą elektroniczną. Dokumenty niepodpisane nie stanowią dokumentu w rozumieniu art. 245 (por. wyrok SN z dnia 9 grudnia 1980 r., II URN 171/80, OSP 1981, z. 7, poz. 126). To, jakie znaczenie dowodowe ma dokument prywatny niepodpisany przez jego wystawcę, sąd ocenia na podstawie art. 233 w kontekście całokształtu zebranego materiału dowodowego. Formalna moc dowodowa dokumentu prywatnego wyraża się w tym, że zawarte w nim oświadczenie pochodzi od osoby, która złożyła podpis na dokumencie, jednakże nie rozciąga się ona na okoliczności towarzyszące złożeniu oświadczenia. Jeżeli zaś pismo nie może być uznane za dokument to nie może być również podstawą do

przeprowadzenia dowodu w trybie art. 308 k.p.c. (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 lutego 2007 r., sygn. II CSK 401/06).

Zaznaczyć tu należało, że przy ocenie zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd miał na uwadze treść art. 233 § 1 k.p.c., zgodnie, z którym Sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału.

Na podstawie art. 272 k.p.c. Sąd oddalił wniosek pozwanego (powoda wzajemnego) o przeprowadzenie konfrontacji pomiędzy świadkami D. T. (1), A. N., W. H., D. S. (2) i L. P., albowiem mając jasność co do oceny dowodów, Sąd nie musi dokonywać konfrontacji świadków. Zgodnie przy tym z art. 272 k.p.c., zarządzenie takiej konfrontacji jest prawem, a nie obowiązkiem sądu (por. wyrok SN z dnia 10 stycznia 2002 r. I CKN 473/99 Lex nr 53137).

Na podstawie art. 217 § 2 k.p.c. Sąd oddalił wniosek dowodowym pozwanego (powoda wzajemnego) o przeprowadzenie dowodu z oferty z dnia 25 marca 2013 r. na okoliczność, iż pomiędzy stronami były zwarte dwie umowy, a umowa z dnia 3 kwietnia 2013 r. nie obejmowała swoim zakresem umowy z dnia 12 listopada 2012 r. uznając ten wniosek za spóźniony, nadto, w ocenie Sądu powyższa okoliczność została dostatecznie wyjaśniona w oparciu o opisany powyżej materiał dowodowy.

Na podstawie art. 217 § 3 k.p.c. Sąd oddalił także pozostałe wnioski dowodowe stron, które dotychczas nie zostały przeprowadzone.

Sąd zważył, co następuje:

W przedmiotowej sprawie nie był pomiędzy stronami sporny fakt zawarcia umowy o z dnia 12 listopada 2012 r. Powódka (pозwana wzajemna) twierdziła, iż pozwany (powód wzajemny) popadł w zwłokę zapłatą wynagrodzenia za wykonane prace, a pozwany (powód wzajemny) zarzucał, iż powódka wiosną 2013 r. nie wykonała prac, za które domagała się zapłaty. Ponadto, powódka (pозwana wzajemna) zarzucała także, iż pozwany (powód wzajemny) niesłusznie obciążył powódkę (pозwaną wzajemną) karą umowną.

Sąd zważył, iż umowa o współpracy zawarta przez strony była umową rezultatu, do której miały zastosowanie przepisy umowy o dzieło (art. 627 k.c.). Istotą umowy o dzieło jest zobowiązanie się przyjmującego zamówienie do osiągnięcia oznaczonego rezultatu, czyli np. wykonania konkretnego przedmiotu. Podstawowym obowiązkiem zamawiającego przy umowie o dzieło jest zapłata przyjmującemu zamówienie należnego wynagrodzenia (zob. Z. Radwański, J. Panowicz-Lipska, *Zobowiązania*, 2008, s. 172-173). Zapłata wynagrodzenia za wykonane dzieło lub świadczone usługi przez zamawiającego powoduje wygaśnięcie zobowiązania dopiero wówczas, gdy przyjmujący zamówienie otrzymał gotówkę, lub też uznany został jego rachunek bankowy albo obciążony został rachunek zamawiającego.

Umowa o dzieło charakteryzuje się tym, że nakłada na przyjmującego zamówienie obowiązek wykonania i oddania dzieła (art. 642 k.c.), na zamawiającego zaś obowiązek odebrania dzieła, które przyjmujący wykonał zgodnie ze swym zobowiązaniem (art. 643 k.c.). Oddanie i odebranie dzieła stanowią czynności ekwiwalentne, jednak nie są to czynności tożsame. Oddanie dzieła nie oznacza jego odbioru, nie wymaga zachowania szczególnej formy, może nastąpić zatem także poprzez czynności faktyczne. Oddanie dzieła następuje także wówczas, jeżeli z umowy inaczej nie wynika, gdy przyjmujący zamówienie stawia dzieło do dyspozycji zamawiającego, który może je odebrać, choć tego nie czyni (por. wyrok SA w Warszawie z dnia 29 sierpnia 2013 roku I ACa 388/13 LEX nr 1369265).

W przedmiotowej sprawie strony w umowie z dnia 16 listopada 2012 r. ustaliły, że powódka (pозwana wzajemna) wykona położenie trawy z rolki na powierzchni 1500 m², a pozwany (powód wzajemny) zapłaci powódce wynagrodzenie w kwocie 16,50 zł za 1 m² trawy rolowanej (§ 5 umowy). Kwota 15.221,00 zł netto została zapłacona przez pozwanego (powoda wzajemnego) jako zaliczka na poczet należnego wynagrodzenia. Strony ustaliły również, iż podstawą do wystawienia faktury końcowej będzie protokół robót podpisany przez kierownika budowy i inspektora

nadzoru (§ 6 ust. 1 umowy). Umowa miała zostać wykonana do dnia 10 grudnia 2012 r. Odbiór końcowy miał zostać wykonany komisyjnie w terminie 3 dni po zgłoszeniu gotowości do obioru przez powódkę (pозwaną wzajemną).

W umowie z dnia 2 kwietnia 2013 r. strony ustaliły, iż powódka (pозwana wzajemna) wykona nasadzenie trawy za pomocą hydrosiewu oraz prace agrotechniczne określone w tej umowie. Strony ustaliły również, iż podstawą do wystawienia faktury końcowej będzie protokół robót podpisany przez kierownika budowy i inspektora nadzoru. Umowa miała zostać wykonana do dnia 30 kwietnia 2013 r.

Ponadto, w § 12 ust. 1 lit. b umowy z dnia 16 listopada 2012 r. strony ustaliły, iż powódka (pозwana wzajemna) zapłaci pozwanemu (powodowi wzajemnemu) karę umowną z tytułu opóźnienia w wykonaniu przedmiotu umowy w wysokości 0,5 % wynagrodzenia umownego netto za każdy dzień opóźnienia w stosunku do terminu zasadniczego wykonania umowy, jak i terminów pośrednich.

Sąd zważył, iż zgodnie z art. 483 § 1 k.c. strony mogą zastrzec w umowie, że naprawienie szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania niepieniężnego nastąpi przez zapłatę określonej sumy. W razie niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania kara umowna należy się wierzycielowi w zastrzeżonej na ten wypadek wysokości bez względu na wysokość poniesionej szkody (art. 484 § 1 k.c.)

Kara umowna jest dodatkowym zastrzeżeniem umownym, wprowadzającym do umowy w ramach swobody kontraktowania, mającym na celu wzmocnienie skuteczności więzi powstałej między stronami w wyniku zawartej przez nie umowy i służy realnemu wykonaniu zobowiązań (wyrok SN z 8 sierpnia 2008 r., V CSK 85/08, LEX nr 457785). Kara umowna może być zastrzeżona w każdej umowie, zarówno tej nazwanej, jak i w umowach nienazwanych, w umowach rezultatu, jak i starannego działania (wyrok SN z 12 grudnia 2007 r., V CSK 333/07, OSNC 2009, nr 2, poz. 30).

W przypadku kary umownej przesłanką uzasadniającą zwolnienie dłużnika z odpowiedzialności z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania jest wykazanie, że przyczyną takiego stanu rzeczy są okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi, to przyjąć trzeba, że analogiczne zasady obowiązują w odniesieniu do omawianego dodatkowego zastrzeżenia umownego.

Sąd zważył, iż w procesie cywilnym ciężar dowodu spoczywa na stronach postępowania i to one są zobowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne (art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c.). Innymi słowy ten, kto powołując się na przysługujące mu prawo (żąda czegoś od innej osoby) obowiązany jest udowodnić fakty (okoliczności faktyczne) uzasadniające to żądanie, ten zaś, kto odmawia uczynienia zadość żądaniu (czyli neguje uprawnienie żądającego) obowiązany jest udowodnić fakty wskazujące na to, że uprawnienie żądającemu nie przysługuje.

W myśl ogólnych zasad procesowych, to na powodzie spoczywa ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie (por. wyrok SN z dnia 19 grudnia 1997 r., II CKN 531/97, LEX nr 496544), a na stronie pozwanej spoczywa obowiązek wykazania, że powodowi jego żądanie nie przysługuje (por. wyrok SN z dnia 20 grudnia 2006 r., IV CSK 299/06)

W ocenie Sądu powódka (pозwana wzajemna) nie wykazała, że wykonała zlecone jej dzieło w terminie, które następnie przedstawiła pozwanemu (powodowi wzajemnemu) do odbioru. Wręcz przeciwnie, z zebranego i opisanego powyżej materiału dowodowego wynikało, iż powódka popadła wobec pozwanego w zwłokę z oddaniem dzieła zarówno z umowy z dnia 16 listopada 2012 r. jak i umowy z dnia 2 kwietnia 2013 r.

Wbrew zarzutom powódki umowa z dnia 2 kwietnia 2013 r. nie niweczyła postanowień umowy z dnia 16 listopada 2012 r., ani tym bardziej nie zastępowała tamtej umowy. Powyższe zostało przyznane przez świadka D. T. (1), który w imieniu powódki (pозwanej wzajemnej) wykonywał prace na terenach hotelu (...) w T., podkreślając, w swoich zeznaniach, iż były dwie umowy, a każda z nich dotyczyła innego zakresu prac, który miał być wykonany inną technologią na innym terenie (jeżeli chodzi o nałożenie i wysiew trawy).

Powódka (pozwana wzajemna) nie wykazała, iż wiosną 2013 r. położyła brakujące 750 m² trawy z rolki, do czego była zobowiązana na podstawie umowy z dnia 16 listopada 2012 r. Co więcej, powódka (pozwana wzajemna) nie wykazała, iż wiosną 2013 r. położyła jakąkolwiek powierzchnię trawy zielonej z rolki, co ewentualnie uzasadniałoby po stronie powódki prawo do żądania wynagrodzenia z umowy z dnia 16 listopada 2012 r. Owszem, powódka wykonywała pewne prace związane z przygotowaniem podłoża, ale ostatecznie nie położyła nawet kawałka trawy z rolki.

Powódka (pozwana wzajemna) nie wykazała, iż w drugiej połowie kwietnia 2013 r. występowały warunki atmosferyczne, które uniemożliwiłyby powódce (pozwanej wzajemnej) wykonywanie pracy w zakresie położenia trawy z rolki wiosną 2013 r. Nadto, wbrew twierdzeniom powódki, jak wynikało z obu umów zakres prac do wykonania oraz terenów na jakich miała być położona trawa z rolki oraz trawa z hydrosiewu był znany powódce (pozwanej wzajemnej). Stąd też brak było podstaw do przyjęcia, aby rozmowy z L. P. miały stanowić przeszkodę do wykonania zlecanego dzieła (w zakresie obu umów), a ustalenia z nim nie byłyby wiążące, gdyż nie był on stroną obu umów, a także zgodnie z postanowieniami obu umów wszelkie ich zmiany powinny zostać wykonane na piśmie pod rygorem nieważności.

W ocenie Sądu powódka (pozwana wzajemna) nie udowodniła, iż wzywała pozwanego (powoda wzajemnego) do współdziałania w zakresie wykonania obu umów jak również, iż odstąpiła od którejkolwiek z umów. Pozwany (powód wzajemny) udowodnił, że powódka (pozwana wzajemna) popadła wobec pozwanego w zwłokę, nie wykonała wiosną 2013 r. położenia trawy z rolki, ani trawy z hydrosiewu, na skutek czego pozwany (powód wzajemny) był zmuszony zlecić wykonanie tych czynności innemu wykonawcy. Powódka (pozwana wzajemna) nie wykazała, iż nie było po jej stronie zwłoki w wykonaniu przedmiotu umowy lub że zwłoka ta powstała nie z jego przyczyny.

Stanowisko powódki (pozwanej wzajemnej) było niezrozumiałe tym bardziej, że powódka (pozwana wzajemna) powinna być świadomy obowiązków wynikających z zawartych przez nią umów, a także jako przedsiębiorca i profesjonalista w zakresie wykonywania działalności gospodarczej powinna wykonywać swoje obowiązki ze szczególną starannością (art. 355 k.c.).

W konsekwencji, Sąd uznał, iż powódka (pozwana wzajemna) popadła w zwłokę z wykonaniem zleconych prac, a pozwany (powód wzajemny) zgodnie z § 12 ust. 1 lit. b umowy z dnia 16 listopada 2012 r. mógł nałożyć na powódkę (pozwana wzajemna) karę umowną w wysokości 3.588,75 zł. Ponieważ powódka (pozwana wzajemna) nie zapłaciła powodowi kary umownej w wyznaczonym przez pozwanego (powoda wzajemnego) w terminie, więc popadł wobec powoda w zwłokę w spełnieniu tego świadczenia. Pozwany (powód wzajemny) miał prawo żądać od powódki (pozwanej wzajemnej) zapłaty kary umownej oraz naliczyć odsetki za zwłokę (art. 476 k.c. w zw. z art. 481 k.c.).

Reasumując, Sąd na podstawie art. 642 k.c. w zw. z art. 6 k.c. oddalił powództwo główne.

O kosztach postępowania w zakresie pozwu głównego Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 99 k.p.c. stosując zasadę odpowiedzialności za wynik procesu. W myśl tego artykułu strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony.

W niniejszej sprawie, koszty poniesione przez pozwanego wyniosły 1.217,00 zł. W powyższej kwocie mieściła się kwota 17,00 zł stanowiąca opłatę skarbową od pełnomocnictwa oraz kwota 1200,00 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika ustalonego na podstawie § 6 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państw kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (pkt. I wyroku).

Na podstawie art. 483 k.c. Sąd zasądził od pozwanej wzajemnej na rzecz powoda wzajemnego kwotę 3.588,75 zł. O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 k.c.

O kosztach postępowania w zakresie powództwa wzajemnego Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 99 k.p.c. stosując zasadę odpowiedzialności za wynik procesu. W myśl tego artykułu strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Wobec powyższego Sąd uznał, iż pozwana wzajemna powinna zwrócić powodowi wzajemnemu kwotę 717,00 zł. W powyższej

kwocie mieściła się kwota 17,00 zł stanowiąca opłatę skarbową od pełnomocnictwa oraz kwota 600,00 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika ustalonego na podstawie § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państw kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu oraz kwota 100,00 zł tytułem opłaty od pozwu wzajemnego (pkt. II wyroku).

SSR Marcin Królikowski